

THE SOLEMNITY OF OUR LORD JESUS CHRIST, KING OF THE UNIVERSE
UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSYSTUSA, KRÓLA WSZECHŚWIATA
NOVEMBER 23, 2025

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

OUR LORD JESUS CHRIST KING OF THE UNIVERSE

NOVEMBER 23, 2025

„Blessed is he who comes in the name of the Lord! Blessed is the kingdom of our father David that is to come!”

— Mark 11:9, 10

A SPECIAL KINGSHIP BASED ON THE TRUTH

As Jesus was being crucified, the onlookers mocked him as “the king of the Jews.” An inscription with that title was nailed to his cross, intended to be ironic. To Pontius Pilate Jesus had said, “I am a king. I was born for this,” but he said also that his kingship was not of this world.

Most people today find it hard to empathize with royalty. The idea of kingship evokes deep class distinction and a world of luxury and unearned privilege. But this is far from the biblical notion of kingship. The kingship of Christ is non-political, universalist and above any kind of nationalism. It aims at a special kind of justice, not based on fallible human laws. His aim is to help and protect the weak, and restore dignity to the poor and the helpless. If God’s justice took root in our world like this, it would bring peace between nations, and between individuals.

People who held imperial power were at a loss in face of the moral power of Christ. Their reaction was to strike out blindly, to violently crush his sense of authority. Human rights and justice for many were trampled underfoot by the imperial power of Rome. To remedy this a fresh start was needed, something that Jesus wanted to bring, ultimately through the sacrifice of himself. Although Christ died in apparent powerlessness, his was the greater, spiritual power, to be revealed at the end of time. The repentant thief caught a glimpse of this when he called out, “Jesus, remember me when you come into your kingdom.”

He used parables to explain the kingdom of God and its mysterious presence in this world. For example, the mustard seed was the smallest of all seeds, the most insignificant of all things. Yet out of it comes a huge tree. God’s kingdom comes in a hidden way, in spite of seeming failure. As with the mustard seed, this small beginning holds the promise of a magnificent ending. “I think that what we suffer in this life can never be compared to the glory, as yet unrevealed, which is waiting for us,” wrote Saint Paul. There is a conundrum in Jesus’ teaching about the kingdom. The kingdom is here and now, we are told and yet we are to look forward to its coming. The Kingdom is both a present and a future reality. It is already here in part, but its fullness is in the future. The kingdom of God grows in quiet ways. “No one will say, ‘Look here it is,’ or ‘There it is’... because the kingdom of God is within you” (Lk 17:20f).

Serving our king. A random act of kindness, a glass of water given out of goodness, may seem trivial ways of being loyal to Christ our king. But Christians have always valued the sheer humanity of Jesus; he was like us in every way except for sin. Although today’s feast portrays

him returning in regal splendor, Jesus identifies himself with all that is human in us and among us. He seeks good among the ordinary and the bad alike; too often we seek bad among the ordinary and the good alike. For Jesus, the sinner who does a single act of kindness can be saved. .

His hands stretched in forgiveness to those who had nailed them down. Too often, ours are quick to point the finger of criticism and blame. We might even prefer the image of Jesus as a fair but stern judge. Maybe we nod approval at the idea of wicked people being punished. From Michelangelo’s ceiling of the Sistine Chapel to the mosaics in many a church, the image of final judgment is prominent in western art. It is familiar because it echoes our idea of evildoers being justly punished for their crimes.

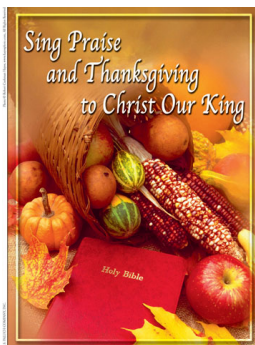
What kind of king is Jesus? Has his kingship any value to us, who believe in democracy as our preferred form for regulating society, business, law and order. Except in figurative phrases like “king of the road,” words like royalty and kingship, imply an absolute authority, a bygone structure of inherited privilege and power. The so-called “divine right of kings” rested on class distinction and denial of individual rights. If kingship is not an image for our times, how do we explain today’s feast, celebrating Christ as our king?

When faced by Pontius Pilate, Jesus says clearly what kind of king he is. He tells the Roman Governor, “My kingdom is not of this world.” His rule is far from a dictatorship. This noble prisoner, robed in purple and crowned with thorns was mocked by his Roman judge. But he claims an authority that has nothing to do with compulsion by force. The authority of Jesus is the authority of truth. He is our king in spirit, because he lives the truth and can lead others to the truth — the truth that saves us to eternal life: “for this I was born and came into the world, to bear witness to the truth.”

He lived by the truth and died for refusing to abandon it. His followers trust him as their king and shepherd. In his message, millions find inspiration for living and the truth which makes them free. Christ the King joins word and action to perfection. He lived by the truth, hating sham and pretense. To get deeper in touch with his truth we may need to change things in our lifestyle. We need periods of quiet, to spend time with him in prayer. Commitment to him give us deeper purpose, and a willingness to share. Far from oppressing us, Christ the King is the one who sets us free.

- Internet

Today’s Readings: 2 Sm 5:1-3; Ps 122:1-2, 3-4, 4-5; Col 1:12-20; Lk 23:35-43

HAPPY THANKSGIVING DAY

To the
Saint Pope John Paul II
Community!

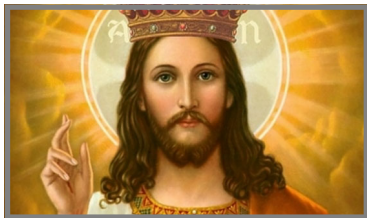
From
Fr. Zbigniew Fraszczak, SVD
and the editor of the Bulletin

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl C, Uroczystość Chrystusa Króla

Czytania: 2 Sm 5:1-3; Ps 122:1-2, 3-4, 4-5;

Kol 1:12-20; Łk 23:35-43

Gdy Żydzi osiedlili się już w ziemi obiecanej, zapragnęli po pewnym czasie mieć króla na podobieństwo innych narodów. Samuel, któremu przedstawili tę propozycję, był zaskoczony. Słusznie bowiem

sądził, że jedynym najwyższym władcą w Izraelu jest sam Bóg - Jahwe. Gdy jednak przedstawił sprawę Panu, otrzymał polecenie, by spełnił żądanie narodu. Pierwszym królem Izraela został Saul. Miał on wykonywać władzę w imieniu Boga, którego wolę winien zawsze postawić ponad własne upodobanie. Saul jednak nie okazał się godnym tej ważnej funkcji i dlatego został odrzucony przez Boga. Na jego miejsce prorok Natan namaścił Dawida, którego ród wywodził się z miasteczka Betlejem. Miało to miejsce jeszcze za królowania Saula; stąd Dawid nie od razu rozpoczął swoje panowanie. Mogło to nastąpić dopiero po śmierci Saula. Dawid rządził najpierw tylko pokoleniem Judy (zamieszkując w Hebronie), a dopiero po upływie siedmiu lat i sześciu miesięcy (2 Sm 5, 4) przejął władzę nad całym Izraelem.

Właśnie dzisiejsze czytanie ukazuje nam ten uroczysty moment, w którym Dawid staje się pasterzem i wodzem wszystkich pokoleń izraelskich. W przeciwieństwie do swego poprzednika, okazał się wiernym królem i dlatego zapoczątkował dynastię, której panowanie przetrwało aż do czasów Chrystusa; owszem, właśnie z królewskiego rodu Dawida pochodził według ciała sam Mesjasz. Z tej też racji narodził się w dawidowym mieście Betlejem. Zwłaszcza przez swoją wierność Bogu Dawid stał się figurą Chrystusa, który przychodził na świat po to, by pełnić wolę swego Ojca.

Mesjasz miał nie tylko pochodzić z rodu Dawida, ale też był przedstawiany przez proroków jako władca i król. Bardzo wielu rozumiało to błędnie w sensie ziemskiego królowania. Dlatego Chrystus wielokrotnie wyjaśniał, że nie przyszedł na ziemię dla założenia tutaj trwałego królestwa, uciekał od rzeszy, która chciała go obwołać królem, tłumaczył swoim uczniom, że nie chce, aby Jemu służyło, ale pragnie innym służyć i dać swoje życie na okup za wielu. W ten sposób chciał ich przygotować na zrozumienie istoty Królestwa mesjańskiego: miało ono być mianowicie prawdziwym królestwem, ale nie z tego świata.

Właściwe swoje królowanie rozpoczynał Chrystus w niecodziennych i zdawać by się mogło odstrasających okolicznościach. Jego bowiem tronem stał się krzyż. Zawieszony między niebem i ziemią, pozwolił swoim wrogom szydzić z należnej Mu godności królewskiej. Pojmowali ją oni bowiem po ludzku i dlatego widząc Chrystusa na krzyżu, byli przekonani, że już nie będzie mógł zapanować i założyć królestwa. Mylili się jednak bardzo. Stąd, chociaż uważali się za przywódców narodu wybranego, a więc za tych, którzy dobrze znają sprawy dotyczące kró-

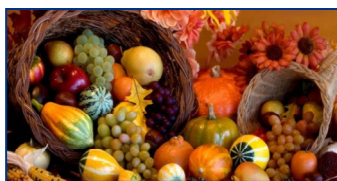
lestwa mesjańskiego, zostali zawstydzeni przez ludzi, którzy znaleźli się niejako poza nawiasem społeczeństwa. Razem z Chrystusem ukrzyżowano dwóch złoczyńców. Jeden dołączył do grupy bluźnierców, ale drugi, pilnie obserwując zachowanie Chrystusa, doznał oświecenia Jego łaską i zrozumiał, że tutaj na Kalwarii dzieje się rzecz niezwykła, że Ten, z którego się naśmiewają, jest rzeczywiście Królem. Stąd zwrócił się do Niego z prośbą: "Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa". W odpowiedzi usłyszał zapewnienie, że jeszcze tego dnia dostanie się do królestwa Chrystusowego.

Tak więc na kalwaryjskim wzgórzu nastąpiła proklamacja Chrystusowego królestwa, które rzeczywiście nie jest z tego świata i dlatego nie mogli go pojąć ci, którzy stosowali w swoim spojrzeniu na Chrystusa i Jego działalność tylko doczesne kategorie myślenia.

"Chrystus, który stał się posłusznym aż do śmierci i dlatego został wywyższony przez Ojca, wszedł do chwały swego Królestwa. Jemu wszystko jest poddane, póki sam siebie i wszystkiego nie podda Ojcu, aby Bóg był wszystkim we wszystkich. Tej władzy udzielił swoim uczniom, aby i oni posiadli stan królewskiej wolności i przez zaparcie się siebie oraz przez życie święte pokonali w sobie samych panowanie grzechu; co więcej, aby służąc Chrystusowi w bliźnich, przywodzili również braci swoich pokorą i cierpliwością do Króla, któremu służyć - znaczy panować. Albowiem Pan również za pośrednictwem wiernych świeckich pragnie rozszerzać królestwo swoje, mianowicie królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju; a w królestwie tym samo także stworzenie wyzwolone zostanie z niewoli skażenia na wolność chwały synów Bożych. Wielka zaiste obietnica i wielkie przykazanie dane zostało uczniowi: Bo wszystko jest wasze, wy zaś Chrystusa, a Chrystus Boga" (KK, nr 36, 1).

- ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

ŚWIĘTO DZIĘKCZYNIENIA

W nadchodzący czwartek będziemy obchodzić piękne amerykańskie **Święto Dziękczynienia, Thanksgiving**, którego tradycja datuje się od roku 1621. Wtedy to uciekinierzy od prześladowań i nietolerancji religijnej w ówczesnej Europie - pielgrzymi przybyli do Plymouth Rock w kolonii Massachusetts i razem z Indianami urządzili **obiad Dziękczynny** z upolowanym dzikim indykiem - **pierwsze Thanksgiving**. Celebracja ta była wyrazem wdzięczności Bogu za szczęśliwie przebytą podróż, za wolność i za otrzymane dobrodziejstwa.

"Thanksgiving" jest najbardziej uroczystym, świętem amerykańskim - bardzo rodzinne, wszechwyznaniowe, nie znające żadnych barier religijnych czy społecznych. Jest to święto wdzięczności, radości, miłości i więzów rodzinnych, gościnności, przyjaźni i braterstwa - jedno z najmiłszych świąt amerykańskich

—Internet

Smacznego Indyka!

ST. CLEMENT I, POPE AND MARTYR—23 NOVEMBER

Pope Clement I (c. 35 AD – 99 AD) was bishop of Rome in the late first century AD. He is listed

by Irenaeus and Tertullian as the bishop of Rome, holding office from 88 AD to his death in 99 AD. He is considered to be the first Apostolic Father of the Church, one of the three chief ones together with Polycarp and Ignatius of Antioch.

Clement is known for his epistle to the church in Corinth (c. 96), in which he asserts the apostolic authority of the bishops/presbyters as rulers of the church. The epistle mentions episkopoi (overseers, bishops) or presbyteroi (elders, presbyters) as the upper class of minister, served by the deacons, but, since it does not mention himself, it gives no indication of the title or titles used for Clement in Rome.

Clement's only extant, uncontested text is a letter to the Christian congregation in Corinth, often called the First Epistle of Clement or 1 Clement. The history of 1 Clement clearly and continuously shows Clement as the author of this letter. It is considered the earliest authentic Christian document outside the New Testament.

Clement writes to the troubled congregation in Corinth, where certain "presbyters" or "bishops" have been deposed (the class of clergy above that of deacons is argued by certain historians to be designated indifferently by the two terms). Clement calls for repentance and reinstatement of those who have been deposed, in line with maintenance of order and obedience to church authority, since the apostles established the ministry of "bishops and deacons." He mentions "offering the gifts" as one of the functions of the higher class of clergy. The epistle offers valuable insight into Church ministry at that time and into the history of the Roman Church. It was highly regarded, and was read in church at Corinth along with the Scriptures c. 170.

In the epistle, it is argued by some that Clement uses the terms "bishop" and "presbyter" interchangeably for the higher order of ministers above deacons. In some congregations, particularly in Egypt, the distinction between bishops and presbyters seems to have become established only later. But by the middle of the second century all the leading Christian centres had bishops. Scholars such as Bart Ehrman treat as significant the fact that, of the seven letters written by Ignatius of Antioch to seven Christian churches shortly after the time of Clement, the only one that does not present the church as headed by a single bishop is that addressed to the church in Rome, although this letter did not refer to a collective priesthood either.

Clement's letter also contains historical references, it mentions persecutions of Christians, records the martyrdom of the Apostle Peter and suggests that the apostle Paul traveled to Spain.

Clement's view on justification has had much scholar-

ly discussion, as he is sometimes argued to have believed sola fide, though others believe him as having synergist views. Debate exists, because Clement directly stated that "we are not justified by ourselves but by faith", however in other places of the letter, he stresses judgement on sin. The epistle has been cited as the first work to establish Roman primacy, because he wrote to settle a problem in the church, but most scholars see the epistle as more fraternal than authoritative, and Orthodox scholar John Meyendorff sees it as connected with the Roman church's awareness of its "priority" (rather than "primacy") among local churches. It has also been argued by Dave Armstrong, that Clement supported Papal Infallibility in Letter to the Corinthians 1, 63. Because of him speaking of the Corinthians to "being obedient" to the things he has "written through the Holy Spirit" in order to correct and "root out the wicked passion of jealousy".

ŚW. KLEMENS I, PAPIEŻ I MĘCZENNIK 23 LISTOPADA

Klemens I był trzecim następcą św. Piotra (po Linusie i Klecie), a więc czwartym papieżem. Kierował Kościołem w latach 88-97. Mamy niewiele wiadomości o jego życiu; pochodzą one ponadto z wielu tradycji chrześcijańskich. Był synem Faustyna, niewolnikiem pochodzenia żydowskiego. Miał go wyzwolić patrycjusz rzymski, Klemens. Przyszły papież z wdzięczności przybrał sobie jego imię. Według Tertuliana miał być ochrzczony i otrzymać święcenia kapłańskie z rąk Piotra Apostoła - prawdopodobnie znał także św. Pawła. Tradycja przypisuje mu autorstwo listu do chrześcijan w Koryncie, gdzie Kościół był rozdarty wewnętrzną niezgodą. Tamtejsi wierni odmówili swoim pasterzom posłuszeństwa; ci więc odwołali się do papieża. Dokument ten jest zatem świadectwem znaczenia biskupa rzymskiego w I wieku, który był pierwszym wśród biskupów i przebiterów. List wyróżnia się pięknym stylem i jest bezcennym dokumentem jako jeden z najstarszych pomników literatury chrześcijańskiej, po-apostolskiej. Paweł w Liście do Filipian (Flp 4, 3) wspomina o Klemensie - nie wiadomo jednak, czy mowa o tym samym człowieku.

Tradycja chrześcijańska podaje, że Klemens poniósł męczeńską śmierć w 97 lub 101 r. Prawdopodobnie został wygnany z Rzymu do Chersonezu Taurydzkiego (dzisiejszy Krym), gdzie w kopalniach wśród ok. 2000 chrześcijan-skazańców głosił naukę Chrystusową, za co został skazany przez cesarza na śmierć i wrzucony do Morza Czarnego z kotwicą u szyi. W 868 r. św. Cyryl w czasie pobytu w tamtych stronach miał odnaleźć relikwie św. Klemensa I i przywieźć je do Rzymu, gdzie zostały przyjęte z najwyższymi honorami przez papieża Hadriana II i złożone w bazylice S. Clemente. Imię św. Klemensa wymieniane jest w Kanonie Rzymskim. Klemens jest patronem narodów słowiańskich, a także dzieci, górników, kamieniarzy, kapeluszników i marynarzy.

W ikonografii św. Klemens przedstawiany jest w papieskim stroju pontyfikalnym. Jego atrybutami są: Baranek Apokalipsy, kotwica, którą uwiązano mu u szyi, księga, mały krzyż, paliusz.

THE FIRST THANKSGIVING

was a celebration of abundance after a period of starvation. The members of the Plymouth colony had arrived in the New World with a plan for collective property ownership. Re-

fecting the current opinion of the aristocratic class in the 1620s, their charter called for farmland to be worked communally and for the harvests to be shared. Men were unwilling to work to feed someone else's children. Women were unwilling to cook for other women's husbands. Fields lay largely untilled and unplanted.

Famine came as soon as they ate through their provisions. After famine came plague. Half the colony died. They learned from their mistakes, giving each person a parcel of land to tend to for themselves. The colonists threw off the statist intellectual fashions of their day.

The results were overwhelmingly beneficial. Men worked hard, even though before they had constantly pleaded illness. Fields were not only tilled and planted but also diligently harvested. Colonists traded with the surrounding Indian nation and learned to plant maize, squash and pumpkin and to rotate these crops from year to year. The harvest was bountiful, and new colonists immigrated to the thriving settlement.

The first few years of the settlement were fraught with hardship and hunger. In the diary of the colony's first governor, William Bradford, we can read about the settlers' initial arrangement: Land was held in common. Crops were brought to a common storehouse and distributed equally. For two years, every person had to work for everybody else (the community), not for themselves as individuals or families. The "common property" approach killed off about half the settlers. Governor Bradford recorded in his diary that everybody was happy to claim their equal share of production, but production only shrank. Slackers showed up late for work in the fields, and the hard workers resented it. It's called "human nature."

Facing starvation and extinction, Bradford altered the system. He divided common property into private plots, and the new owners could produce what they wanted and then keep or trade it freely.

Communal failure was transformed into private property success, something that's happened so often historically it's almost monotonous. The "people over profits" mentality produced fewer people until profit—earned as a result of one's care for his own property and his desire for improvement—saved the people.

The Pilgrims had clashing ideas about how to organize their settlement in the New World. The resolution of that debate made the first Thanksgiving possible.

The Pilgrims were religious, united by faith and a

powerful desire to start anew, away from religious persecution in the Old World. Each member of the community professed a desire to labor together, on behalf of the whole settlement. In other words: socialism. But when they tried that, the Pilgrims almost starved.

Their collective farming — the whole community deciding when and how much to plant, when to harvest, who would do the work — was an inefficient disaster. "By the spring," Pilgrim leader William Bradford wrote in his diary, "our food stores were used up and people grew weak and thin. Some swelled with hunger... So they began to think how ... they might not still thus languish in misery."

Bradford's answer: divide the commune into parcels and assign each Pilgrim family its own property. The Pilgrims' simple change to private ownership, wrote Bradford, "made all hands very industrious, so as much more corn was planted than otherwise would have been."

—Mark J. Perry

DZIEŃ DZIĘKCZYNIENIA

było świętem obfitości po okresie głodu. Członkowie kolonii Plymouth przybyli do Nowego Świata z planem zbiorowej własności. Odzwierciedlając ówczesne poglądy arystokratów w latach dwudziestych XVII wieku, ich statut nakazywał wspólną uprawę ziemi uprawnej i podział plonów. Mężczyźni nie chcieli pracować, aby wyżywić czyjeś dzieci. Kobiety niechętnie gotowały dla mężów innych kobiet. Pola były w dużej mierze odławiane i nieobsadzone.

Głód nadszedł, gdy tylko wyczerpali swoje zapasy. Po głodzie nadeszła dżuma. Połowa kolonii wymarła. Uczyli się na swoich błędach, dając każdemu kawałek ziemi do samodzielnego uprawiania. Koloniści odrzucili etatystyczne, intelektualne trendy swoich czasów.

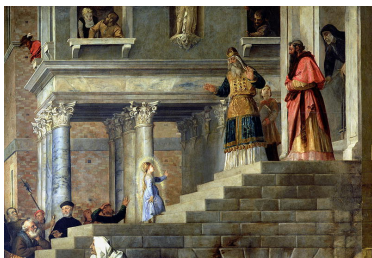
Rezultaty były niezwykle korzystne. Mężczyźni ciężko pracowali, mimo że wcześniej cierpieli na ciągłe choroby. Pola nie tylko uprawiano i obsiano, ale także pilnie zbierano plony. Koloniści handlowali z okolicznymi plemionami indiańskimi i nauczyli się uprawiać kukurydzę, dynię i kabaczki oraz corocznie zmieniać te uprawy. Zbiory były obfite, a nowi koloniści napływali do kwitnącej osady.

Pierwsze lata istnienia osady były naznaczone trudami i głodem. W dzienniku pierwszego gubernatora kolonii, Williama Bradforda, możemy przeczytać o pierwotnym układzie osadników: Ziemia była wspólna. Plony trafiały do wspólnego magazynu i rozdzielane po równo. Przez dwa lata każdy musiał pracować dla wszystkich (społeczności), a nie dla siebie jako jednostki lub rodziny. Koncepcja „wspólnej własności” doprowadziła do wyginięcia około połowy osadników. Gubernator Bradford zanotował w swoim dzienniku, że wszyscy chętnie otrzymywali równy udział w produkcji, ale produkcja tylko się kurczyła. Opieszali ludzie spóźniali się do pracy w polu, a ciężko pracujący ludzie mieli do tego pretensje. Nazywa się to „ludzką naturą”.

W obliczu głodu i wyginięcia Bradford zmienił system. Podzielił wspólną własność na działki prywatne, a nowi właściciele mogli produkować to, co chcieli, a następnie zachować to lub swobodnie handlować.

—Mark J. Perry

THE PRESENTATION OF THE BLESSED VIRGIN MARY

is a liturgical feast celebrated on November 21 by the Catholic and Orthodox Churches. The feast is associated with an event recounted not in the New Testament, but in the apocryphal Protoevangelium of James. According

to that text, Mary's parents, Joachim and Anne, who had been childless, received a heavenly message that they would have a child. In thanksgiving for the gift of their daughter, they brought her, when still a child, to the Temple in Jerusalem to consecrate her to God. Later versions of the story tell us that Mary was taken to the Temple at around the age of three in fulfillment of a vow. Tradition held that she was to remain there to be educated in preparation for her role as Mother of God.

According to the story, Mary remained in the Temple until her twelfth year, at which point she was assigned to Joseph as guardian. According to Coptic tradition, her father Joachim died when Mary was six years old and her mother when Mary was eight. It is from these accounts that arose the feast of Mary's Presentation. — wikipedia

OFIAROWANIE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Święto obchodzone 21 listopada w Kościele Katolickim i Kościołach prawosławnych.

Święto związane jest z wydarzeniem opisanym nie w Nowym Testamentie, ale w apokryficznym Protoevangelium Jakuba. Zgodnie z tym tekstem rodzice Maryi, Joachim i Anna, którzy byli bezdzietni, otrzymali niebiańskie przesłanie, że będą mieli dziecko. W dziękczynieniu za dar córki przywieźli ją, gdy była jeszcze dzieckiem, do świątyni w Jerozolimie, aby ją poświęcić Bogu. Późniejsze wersje tej historii mówią nam, że Maryja została zabrana do świątyni w wieku około trzech lat w celu spełnienia ślubu. Tradycja utrzymywała, że miała tam pozostać, aby uczyć się w ramach przygotowań do swojej roli Matki Bożej.

Zgodnie z historią Maryja pozostała w świątyni aż do dwunastego roku, kiedy to została wyznaczona na opiekę Józefa. Zgodnie z tradycją koptyjską jej ojciec Joachim zmarł, gdy Maria miała sześć lat, a jej matka, gdy Mary miała osiem lat. To z tych relacji powstało święto Ofiarowania Maryi. — wikipedia

SPOWIEDŹ ADWENTOWA

Spowiedź adwentowa w naszym Ośrodku będzie miała miejsce 9 grudnia o 19:00

ADVENT CONFESSIONS

Our Center Advent confessions will be held on December 9th starting at 7 pm

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Anita and Mike Gilkey	Jacek Ozimski
Zofia Adamowicz	Brooklyn Hamsley	Jarroł Paviak
Karen Arandoña	Todd Hill	Mirosława Pawelczak
Rachel Arandoña	Tot Hoang	Anthony Palermo
Kyle Ardando	Dick Hoffman	Jan Piwko
Sarah Arrizon	Jackie Hoyt	Francis Ports
Andrzejek&Michael Ashline	Andrzej Hulisz	Benito Ramirez
Avalon Asgari	Marlena Hulisz	Jerry Ramirez
Ewa&Roman Auksztulewicz	John Ibarra	Lourdes Rey
Elżbieta Babińska	Josephina Iearra	Inka Rezier
Anna Bagnowska	Jadwiga Inglis	Joan Ritchie
Wiesława Barr	Leonard Jakubas	Mickie Rizutto
Jamie Barrett	Renee Jarecki	Robert Rosecrans
Lois Barta	Ania Karwan	Henryk Ruchel
Pilar Bascope	Katarzyna Gaska	Veronica Sequi
Igor Bijan	Tadeusz Guzewski	Debra Shewman
Ronald Brozchinsky	Larry Klementowski	Barbara Siwecki
Paul Budai	Kimberly & Family	Maria Sowa
Gregorio Cabotaje	Zbigniew Kostecki	Jean & Mike Speakman
Edward Cacho	Anent L.	Matt Starbuck
Dora Carrillo	Mary Laning	Mary Strazdas
Peter Camacho Family	Danuta Łabuś	Adrianne Swinford
Jean Carter	Monique Chmielewska	Halina Szmit
Ashley&Connor Cooper	Lehman	Grace Teodors
Lacie Cooper	Olli Marban	Teresa Turek
Gina Cruz	Marian Marek	Unborn Children
Jadwiga Cywińska	Anthony Martinez	Kelsie Wagner
Sylvia Derby	Antoinette Martinez	Charlene Web
Adam Dolewski	Amber Matrauga	Bernadette Westphal
Zdzisław Dolewski	Gail Morganti	Alicja Wilczyńska
Joe Doud	Jarosław Musiał	Patricia Yochum
Mieczysław Dutkowski	Irene Nielsen	Janina&Henryk Żelazewscy
Jacek Dzimiński	Monica Nava	Bogusia Zientek
Edmund F. Dzwigalski	Gloria Norton	
Charlotte Frances	Jerry Nicassio	
Grzegorz Gaska	Andrzej Niedojadło	

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Clement I, Pope and Martyr
Monday:	Sts. Andrew Dung-Lac, Priest, and Companions, Martyrs
Tuesday:	St. Catherine of Alexandria, Virgin and Martyr
Wednesday:	St. Dominic Doan Xuyen
Thursday:	Thanksgiving Day St. Valerian
Friday:	St. Rufus and Companions
Saturday:	St. Illuminata
Sunday:	St. Andrew, Apostle

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **December 13th and 14th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

The Church needs shepherds. Pray that the bishops will lead us well and rely on the power of God.

DIVINE WORD MISSIONARIES-
SISTERS SERVANTS OF
THE HOLY SPIRIT 800-553-3321

Feast of Christ the King

- Sat 11/22 4:00 pm +Josephe Kudlo from the Kudlo family on the 3rd anniversary of her passing
+Julia Engel & +Helen Wann, 2 sisters who passed away a week apart from their cousin Kathy Kudlo
- Sun 11/23 9:00 am For all the members of the Polish Center
10:30 am +Maria Szymańska w 33 rocznicę śmierci od siostrzenicy Anny z rodziną
+Alicja Chilecka w 8 rocznicę śmierci od męża i siostry z rodziną
O Boże błogosławieństwo dla Wojtka Michalak z okazji rocznicy urodzin oraz o zdrowie i opiekę na dalsze lata od żony
O Boże błogosławieństwo dla Czesi Bukowskiej z okazji rocznicy urodzin oraz o zdrowie i opiekę Matki Boskiej na dalsze lata od przyjaciół Wandy i Wojtka
+Ryszard Nowak w 5 rocznicę śmierci i +Irena Nowak w 10 rocznicę śmierci od córki Agnieszki z mężem
+Edward Grzegorek zmarłego w Polsce od rodziny Goetz Za wszystkich zmarłych z rodzin +Goetz, +Grzegorek, +Worsztynowicz i +Kirsza od rodziny Goetz Za wszystkich zmarłych z rodzin +Munson, +Kupsik, +Lamparskich, +Romanowskich i +Nikonowicz od rodziny
- Thanksgiving Day
- Thu 11/27 10:00 am For all the members of the Polish Center
- First Sunday of Advent
- Sat 11/29 4:00 pm For all the members of the Polish Center
- Sun 11/30 9:00 am For all the members of the Polish Center
10:30 am +Zofia Kopydłowska w rocznicę odejścia do Pana Boga

LESZEK PIESTRZENIEWICZ

NOMINATED AS CATHOLIC MAN OF THE YEAR

Our decades long Center member at the Polish Mass was nominated as one of Diocese's Catholic Man of the Year. He and his wife Alina are always willing to jump in and help in numerous ways as well as having served on the Center council for many years. Alina and Leszek are very happy to call the St. John Paul II Polish Center their spiritual home, and their children have grown up here. They look forward to many more years of growth and opportunities to serve Our Lord.

Thank you and Congratulations!

PSA UPDATE

PASTORAL SERVICES APPEAL

Our faith. Our future.

As of this week 103 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2025 and have pledged \$41,143. **All funds raised in excess of our goal of \$36,000 will be refunded to our center,**
Bóg Zapłać za Hojność-God Bless for your generosity

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Office Manager: Kathie Kudlo

Office Hours:

Tue/Thu 12:00 noon—4:00 pm

Sat 12:00 noon—4:00 pm

Sun 9:30 am —2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment

POLSKA SZKOŁA W YORBA LINDA

ZAPRASZA

NA

JASEŁKA

14 GRUDNIA 2025

MSZA ŚWIĘTA 10:30
KIERMASZ ŚWIĄTECZNY 11:30
JASEŁKA 13:00
LOTERIA ŚWIĄTECZNA 14:30

CENTRUM ŚW. JANA PAWŁA II 3999 ROSE DR. YORBA LINDA
INFO & BILETY 714-244-0226 AGNIESZKA

"THANKSGIVING FOOD DRIVE FOR THE NEEDY"

Knights of Columbus Council 9599 will be having their annual "Thanksgiving Food Drive for the Needy" on the weekends of November 15 & 16, and November 22 & 23.

Please make your donation of food again, as you have so generously done in the past to help the underprivileged of Orange County have a great Thanksgiving Day!

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
11/08 & 11/09/2025	\$5,440.00	\$1,197.00

God bless for your generosity!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass